

em intellectus aliter cognoscit vey nisi componendo ee
diuidedo scdm suu iudiciu qd iudiciu h consonet reb?
erit veru pnta cu intellect? se iudicat esse informatuz
similitudine rei vt res est et p oppositu est de falso et
hoc totu pertinet ad scda opacione intellectus et no
ad primam. Ex dictis potest patere q in sola enuci
ciacio est veritas 2 falsitas vt in signo Si em sola enu
ciacio est signu eoru que sunt obiectiue in secunda opa
cione intellect? et solu in illis est vey et falsum. in enu
ciacioe erit vey 2 falsum et non in aliqua alia voce si
ue sit oracio siue nomen zc.

Capitulum Sextum

Iudicet aut ab aristotele enuciacio tripliciter
Et primo vt analogu in sua analogata dicit
em q enuciacionu quedā est vna simpliciter
quedā coniunctōe vna Enuciacio vna simpliciter est
enunciacio kathegorica seu pdicativa. Est aut enuci
acio kathegorica q hz subiectu et pdicatu principales
partes sui vt homo est animal ho em est subiectu animal vo
pdicatu et hoc vbu est qz pdicat est tciū adiacēs 2 di
cit diunctio vel copula vbalis. Coniunctōe vo vna dicit
enuciacio ypotetica vel suppositiua vt si ho est animal est
Hec aut diuisio est analogi in sua analogata de qui
bus p prius 2 posterius dicit. Nam vnu simpliciter est
pus vno coniunctōe. Secundo diuidit pbus enuncia
cionē vt genus in suas spēs diuidit em eā in affirma
cōz 2 negacōne que sūt spēs enuciacionis licz em affir
matio sit por negacōe non tñ ppter hoc enuciacio de
tis analoice pdicat sicut est dictu q pdicat de simpli

*Si ergo pnta
subiecti*